

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2020. augusztus 23.
(vasárnap)**

Földvári Tibor

ÉS FELEMELI FELKENTJÉNEK SZARVÁT

Köszöntés igéje: Zsoltár 18,3

*Az Úr az én kösziklám, váram és szabadítóm; az én Istenem, az én kösziklám, ő benne bízom: az én paizsom, idvességem szarva, menedé-
kem.*

Énekek: 105,1-3; 167

Alapige: 1Sámuel 2,1-10

És imádkozék Anna, és monda:

Örvendez az én szívem az Úrban,

Felmagasztaltatott az én szarvam az Úrban.

Az én szám felnyílt ellenségeim ellen,

Mert szabadításodnak örvendezek én!

Senki sincs olyan szent, mint az Úr,

Sőt rajtad kívül senki sincs.

Nincsen olyan kőszál, mint a mi Istenünk.

Ne szóljatok oly kevélyen, oly nagyon kevélyen;

Szátokból ne jőjjön kérkedő szó,

Mert mindentudó Isten az Úr,

És a cselekedeteket ő ítéli meg.

Az erős kézíjjasokat megrontja,

És a roskadozókat erővel övedzi fel,

A megelégedettek bérért szegődnek el,

*Éhezők pedig nem lesznek;
S míg a magtalan hét gyermeket szül,
A sok gyermekű megfogyaatkozik.
Az Úr öl és elevenít,
Sírba visz és visszahoz.
Az Úr szegénnyé tesz és gazdagít,
Megaláz s fel is magasztal;
Felemeli a porból a szegényt,
És a sárból kihozza a szűkölködőt,
Hogy ültesse hatalmasok mellé,
És a dicsőségnek székét adja nékik;
Mert az Úré a földnek oszlopai,
És azokra helyezé a föld kerektségét.
Híveinek lábait megoltalmazza,
De az istentelenek setétségben némulnak el,
Mert nem az erő teszi hatalmassá az embert.
Az Úr, a kik vele versengenek, megrontja,
Mennydörög felettök az égben,
Az Úr megítéli a földnek határait,
Királyának pedig hatalmat ad,
És felemeli felkentjének szarvát!*

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, a köszöntés igéjével a gyülekezet közösségében olyan megható volt és bátorító megvallani, hogy nemcsak egyénként, hanem mint gyülekezeti közösség is vallhatjuk, ki vagy te a számunkra. Imádunk téged minden isteni tökéletességedért, de legteljesebben az Úr Jézusban jelentetted ki nekünk, ki is vagy, Urunk.

Köszönjük, hogy még az ószövetségi, újszövetségi bibliai hithősöknél is sokkal mélyebben tapasztalhatjuk meg mi is, milyen nagy ajándék Szentlelked és igéd által a te jelenléted nekünk. Hogy még a tanítványoknál is hatalmasabban élhetjük át: Immánuel – velünk az Isten.

Te tudod, hogy isteni személyed, jelenléted és tökéletességeid közül most melyik legfontosabb egyénként is nekünk. Kérünk, hogy a hirdetett igében azt add.

A zsoltár szavaival is vallhattuk, te mennyi ajándékot adtál, ezért szeretnénk hálás szívvel magasztalni, ha tele vagyunk örömmel. Ha szomorúság van bennünk, talán még keserűség is, hisszük, hogy te vigasztalni akarsz már a gyülekezet szeretetközösségén keresztül is.

Aldunk, hogy a te vigasztalásod nemcsak erre a napra szól, hanem folyamatosan. Hogy a te vigasztalásod örökkévaló, e földi és mindörökre szó-

ló. Ezért adj nekünk reménységet is, ha reményteleneknek éreznénk a helyzetünket.

Kérünk, legyél azokkal, akik nem tudnak online sem részt venni az istentiszteleten, mert betegek, kórházban vannak, jelenléted kísérje őket is ugyanakkor.

Hadd adjunk hálát, hogy délután konfirmációi istentisztelet lesz. Köszönjük, hogy így is szól majd a te igéd.

Köszönjük, hogy befejeződhetett a mögöttünk levő hét mindkét csendeshete a fiataloknak és indulhatnak Neszmélyre meg ide a templomba erre a hétre is ifjak, hogy hallgassák igédet. Áldunk, hogy ilyen gazdagon ajándékozó Úr vagy.

Kérünk, fogadd kedvesen imádatunkat, hálaadásunkat és hallgasd meg könyörgésünket az Úr Jézusért.

Ámen.

Igehirdetés

Az atlétikában jártasak bizonyára hallották a héten, hogy nagy esemény történt a Gyulai Memorial Atlétikai Emlékversenyen. Kozák Luca 12:71 másodperces új országos csúcsot futott 100 méteres női gáton. 36 éves csúcs dőlt meg ezzel a futásával. Ő második lett így is egy holland lány mögött, de ahogy néztem a híradásban az eseményt, jobban örült, mint a győztes, mert tudta, hogy mit is jelent ez számára. A média meg a hírportálok is igazából az ő sikeres eredményéről tudósítottak, ennek volt szalagcím-értéke, és reméljük, hogy az olimpai szereplését is pozitívan befolyásolja majd ez a nagy siker.

Ha az ószövetségi időben lettek volna a média, a hírportálok híradásai, akkor valahogy így fogalmazták volna a szalagcímekben: *Felmagasztaltatott a szarva a fiatal tehetségnek*. Anna hálaénekében, imádságában ugyanis az elején és a végén is hallhattuk a szarv képével ezt a kijelentést: „felmagasztaltatott az én szarvam az Úrban”, illetve „és felemeli felkentjének szarvát”. A szarv felmagasztaltatása képe a dicsőség, a tisztelet, az erő, a hatalom magaslatára való felemeltetést jelenti valaki számára. Ez különösen akkor jellemző, amikor előtte nagy megaláztatásban, szégyenben kellett élnie, amilyenben Annának, Sámuel édesanyjának is része volt.

Amikor az Úr szabadítását átélte ez az ószövetségi hívő asszony, akkor boldog hálaimádságban tör ki. Viszont kiderül, hogy nem is annyira azért hálás és azért örül, ami vele történt, hanem aki által mindez végbe ment az ő életében is. Istenével van tele a szíve, Isten tökéletességeit, tulajdonságait említette és a tetteiben is, gyönyörű költői kifejezésekkel, ellentétes vagy szinoním párhuzamokban elmondta, hogy ez az Isten mi mindent tesz kozmikus méretekben is meg egy hívő ember személyes éle-

tében. Istennek ezt a jellemzését tehát, hogy az Úr a központi személy ebben az imádságban, különösen is kifejezi ez a kép, ami egyfajta módon keretezi is ennek az imádságnak az egészét.

Az is látszódik, hogy ezzel a képpel kifejezve Anna személyes életének a múltja és a jelene is megfogalmazódik, viszont a végén az Úr felkentjének a személyére vonatkozóan a prófétai jövődő távlatai nyílnak meg. Sőt, még tovább kell menni, mert messiási ígélet van előttünk. Anna személyes élete, ebben az ő népe történelmi élethelyzete is a prófétai távlatokban a messiási ígélet fényébe kerül tehát. Ezért nagyon bátorító ennek az imádságnak minden sora. Mi most a szarv képével kifejezett kijelentésre koncentrálunk. Első gondolatban Anna személyére vonatkozóan mit jelentett ez, aztán pedig az Úr felkentje személyére nézve.

A szarv képe tehát a tisztelet, a dicsőség, a hatalom és az erő szimbóluma. És ha fölemeltetik valaki szarva, ez a boldog élethelyzetre utal. Anna – emlékszünk, ezeket a szakaszokat a kalauz szerint olvasva – egyáltalán nem volt ilyen boldog hívő asszony. Ő nagyon mély Istenbe vetett hitben élt, de meddő volta miatt folyamatosan szomorú arcú asszonynak ismerték. A legszomorúbb arca az Úr népe közösségében volt Annának, amikor a szent sátorba ment a család, ahol pedig még a mózesi törvények szerint is azért mentek a hívő családok, hogy örvendezzenek az Úr előtt, együtt étkezzenek boldogan, mert nagy ünnep van az Úr jelenlétében. Csakhogy Annát a férje másik felesége, tehát feleségtársa, durván meggyalázta, megálázta, piszkálta meddő volta miatt. Anna számára az Úr szabadítását gyermeke születése jelentette. Őt azonban azonnal az Úrnak ajánlotta.

Itt nagyon beszédes az 1. rész utolsó kifejezése, amikor Károliban így olvassuk „és imádkozának ott az Úrhoz”, mikor a kis Sámuel elválasztása után fölviszik az Úr sátorába Éli főpaphoz, átadják az Úrnak a szolgálatra – tehát ők nagyon ritkán találkoznak majd vele –, de ebben a mozzanatban is, ebben az ünnepi pillanatban ők az Urat imádják. A ősi kifejezés azt jelenti, hogy imádni. Imádkozni kifejezésünkben benne is van: imádni. Az imáadásban is az Úr személyén van a hangsúly. Nem is a tettein, hanem a személyén. És hogy Anna mikor imádkozta pontosan ezt az imádságot, nem tudjuk – nagyon valószínű, hogy ebben az ünnepi pillanatban egyébként –, de egy biztos, a kijelentésbe került imádsága is imáadás, boldog örvendezés.

De nem is a gyermeke miatt nagyon boldog, még csak nem is a maga büszkesége miatt: micsoda felemeltetésem van nekem. Hanem azt mondja: „Felmagasztaltattott az én szarvam az Úrban.” Itt is tehát az Úr személye a hangsúlyos.

Egyáltalán a bibliai kijelentés történetei ebben a könyvben meg a Sámuel 2. könyvében is végig az Úrra mutatnak. A bibliai történet bemutat-

ja, hogy Isten, az Úr Izraelnek hogyan készít királyt Sámuelen keresztül. A bírák korában tehát – mert ez az a kor – Isten készül királyt adni, de nem Dávid királynak a fogantatása és születése történeteit mutatja be a könyv legelején, hanem annak a prófétának a születéséről ír, akin keresztül majd ezt a királyt fölkeni az Úr.

Ilyen módon Anna személyes életsorsa az Úr terve és célja szerint alakul minden tekintetben sarva felemeltetésével, femagasztaltatásával is. Ezt ki is mondja. A maga számára ez a fajta boldogság, örvendezés, amit itt az Úr szabadítása kapcsán is kifejez, akkor lett igazán valóság, amikor ki tudta önteni a szívét az Úr előtt. Emlékeztek, hogy az ő szomorú arca onnantól fogva nem volt többé szomorú. Ott ígéretet is kapott, hogy gyermeke születik majd, de még nem született meg a kicsi Sámuel, de már Anna arca nem volt többé szomorú. Onnantól ő meg tudta ragadni Isten személyének és tökéletességének, valamint tetteiben való bizonyosságának a valóságát. Az imádságában pedig látszik, hogy boldog.

Az jutott eszembe hogy az arcunk, az én arcom is vagy szomorú, vagy boldog. Akik ismernek bennünket, látják a szemünk tekintetéből, hogy most boldogok vagyunk vagy szomorúak. Ezért érdekes, hogy a hívő ember hogyan lehet boldog, örvendező az Úrban, mikor lehet, hogy amúgy szomorúnak kellene lennie. És szomorú is, de nem azon van a hangsúly, ha az Úr személyén van a hangsúly, akinek a terve és célja megvalósul az életében. Anna számára a bibliai történetben, valamint az imáságából mindeképpen látszik, hogy ő már nagyon boldog.

De hadd kérdezzem meg, hogy te arcod milyen? Leszegett fejjel, szomorú arccal jöttél istentiszteletre, mert várod is, hogy az Úr szabadítása végbemenjen végre, talán ezért imádkozol is, még a lelki testvéreid is ezért imádkoznak, erőtlén hívőnek érzed magad, szégyenkezőnek sok minden miatt. Ez az imádság arra mutat: a hívő ember szomorkodhat is, lehet erőtlén is. Emlékszünk az ézsaiási próféciára – ahol különösen a fiatalok erőtlének, s talán az idősek nem is? –: „elfáradnak az ifjak és meglankadnak, megtántorodnak a legkülönbek is; de a kik az Úrban bíznak...” – ott változás áll be.

Annának a neve mit is jelent? Aki közöttünk Anna nevű, remélem tudja: Kegyelem (hanna = kegyelem). Isten kegyelmes személye, szabadítása. És az imádás, az imádság kijelentés. Ez nemcsak egy hívő ember imádsága, hanem benne van a Szentírásban. Amikor pedig olvassuk, halljuk mi is, valamint abban az időben is a bírák korában, illetve onnantól fogva folyamatosan Izrael népe életében, Anna imádsága nagy bizonyágtétel arra, hogy a hívő ember így is érezhet. Lehet, hogy a folytatásban azt kell hangsúlyoznom neked is, hogy önts ki végre a szíved az Úr előtt, mint Anna tette, mert talán erre van végre szükséged. De az is lehet, hogy előre hálát

adhatsz. Még nem történt semmi változás, szomorú arccal jöttél, de ha igaz az ige – márpedig igaz és az Úr munkálkodik –, akkor átváltozhat egy pillanat alatt a szemünk tekintete is, mert az Úr jelenléte, igéje ereje, ahogy Annát is, megerősítette. Előre hálát adunk, sőt előre lehet imádni az Urat, magasztalni.

Ne felejtsük el, amikor Mária megtudta, hogy gyermeket vár és elment Erzsébethhez, akkor az Erzsébettel való találkozás során mondta el azt a gyönyörű imádságot, kicsit hasonlít is Anna imádságára. És azt se felejtsük el, hogy Mária számára a Józseffel való szerelme, menyasszony-vőlegény kapcsolata nem is volt olyan könnyű akkor ott még. De Mária szívét betölti az imádat.

Vagy eszembe jutott Saul és Silás esete, amikor nagyon elverték őket Filippiben, börtönbe kerülnek és a börtönben éjfél tájt kezdik magasztalni Istent. Azután történnek a nagy csodák.

Az a kérdés ugyanis, hogy amikor még nem magasztaltatik fel a hívó ember szarva az Úrban, de az Úr akkor is Úr. Ez a kép pedig azt jelenti, hogy a felmagasztaltatást megelőzően is az Úrnak megvan a terve és a célja. Annával is megvolt.

Én kérdésként fogom megfogalmazni a kijelentést: hány olyan ószövetségi vagy újszövetségi hívó asszonyt ismersz, aki meddő volt, de a gyermekei nagy hithősökké lettek? Mert van egy pár.

Így utólag Anna számára is teljesen világos lehetett, hogy hát én is azok közé kerültem, akikkel az Úr az ő nagy tervét, célját vitte végbe, hogy a messiási ígéreteket megvalósítsa. Nemhogy meddő asszonynak született gyermeke, hanem még egy szűznek is született gyermeke Mária esetében, mert az Úrnak tetszett így felmagasztalni az övéinek, az ő hívó asszonyainak a szarvát.

Ami Annával történt, az tulajdonképpen az Úrral történt. Ez nagyon beszédes, hogy Anna örömteli élethelyzetében most már tudta hinni azt, hogy ami az én életemet dicsőíti, az tulajdonképpen az Urat dicsőíti. De akkor innen van a gondolat, az igei magyarázat szempontjából: de hát az életem akkor is dicsőítheti az Urat, amikor még nem látom a felmagasztaltatás valóságát, de az ige alapján tudom, hogy bekövetkezhet bármikor.

Erre pedig a legmagasztosabb példát azért mégiscsak az Úr Jézus adja. János evangéliuma 12. rész 28. versében olvassuk az ő nagyon bátorító, kedves kijelentését az Atyához, így szól, imádkozik: „Atyám, dicsőítsd meg a te nevedet!” János evangéliuma 12. fejezete már közel van a passió-történet igei részeihez. Majd figyeljük meg, olvassuk el otthon, hogy ebben az evangéliumban is nagyon sok gyalázat, megaláztatás éri az Úr Jézust, mérhetetlen szenvedésben van része. János is így írja le a passió eseményeit. De az egésznek a hangsúlya mégis Jézus dicsősége, a szenvedésben és

a megváltó mű elvégzésében is Jézus megdicsőülése azért, mert az Atya így dicsőíti meg önmagát.

Anna az ószövetségi időben átéli ezt a nagy titkot. Jézus is, mint hívó ember, hívó férfi, de Isten is egyben, ugyanezt élte meg.

Ezért lett nekem nagyon beszédes és bátorító a személyes üzenetben is, hogy Anna nemcsak magáról énekel, hanem énekel az Úr felkentjéről. Nemcsak Anna szarva emeltetik fel, magasztaltatik fel az Úrban, hanem ő is felemeli felkentjének szarvát. Ott van az Úr Jézus személye az ószövetségi kijelentésben. Természetes, hogy itt a felkentje utal Dávidra is, aki majd az Úr választott királya lesz, de Dávid fiára, Jézusra a messiási ígéretben.

Ezért a folytatásban errefele kell mennünk, hogy akkor Anna élete is, hogyan alakulhatott úgy, ahogy, a nehézségek között is, de aztán a felmagasztaltatásban, és hogyan is lett így az Úr Jézus számára Anna élete is előremutató.

Az biztos, hogy az Ószövetség lapjain itt olvashatjuk először a Messiásra vonatkozóan ezt, hogy Felkent. Isten Felkentje, görögül Χριστός (khrisztosz), amiből a Krisztus szó jön. Ez a Felkent most király. És a bírák korában ez nagyon fontos, mert abban az időben nem volt király, de Isten készült királyt adni. Az Úr Jézus születése előtt 1105 körül lehetünk, amikor Anna az imádságában Istennek a felkent királyáról imádkozik. Anna számára még a szó legszorosabb értelmében elég távolinak tűnt a királyság. Most még csak Sámuel született meg, Dávid majd 1040 környékén születik meg, és majd utána mikor fiatal, Sámuel felkeni őt királynak.

Anna számára azonban mégiscsak ott van a reménység. Ez pedig nagyon titokzatos igazság, hogy az Úr királyáról imádkozik, Felkentjéről, mert Anna is tudta és ismerte a királyra vonatkozó ígéretét Istennek, ez egyértelmű.

Ti emlékeztek, hogy Isten mikor ígérte meg legelőször az ő népének, hogy királyt készül adni? Vagy kicsit könnyebben tegyem föl a kérdést esetleg: ki volt az a hívó ember, akinek először mondta Isten, hogy még királyok is származnak tőle? Így már könnyű a kérdés, remélem. Aki Ábrahámra gondolt, az gondolta legjobban.

Csak hadd említsem meg, hogy Mózes 1. könyve 17. részében ebben a történetben Ábrahám még nevet azon, hogy neki egyáltalán gyermeke születhetne. Sőt Istennel próbál egyezkedni, hogy: jobb lenne, hogyha Izmaelre tekintenél, mint akiben az ígéretet beteljesíted, mert hát én már, valamint Sára is, hogy vagyunk. Egy ilyen történet Ábrahámmal kapcsolatban – nevet az Úr szaván, az Úr lehetőségein – az Úr meg azt mondja, hogy: még királyok is származnak tőled, Ábrahám. Azután jött a Jákób áldásában, hogy ez a király Júda törzséből származik. Olyan érdekesen magasz-

tos Istennek a terve, amikor még egy pogány moábita hamis próféta is arról énekel egy gyönyörű éneket, hogy Izrael népének milyen királya lesz. Bálám volt, akinek a száma megszólalt. Vagy Mózes, amikor leíratta vele Isten az 5. könyve 17. részében a király-törvényt. Még törvényt is íratott Isten, mert lesz király. 1Mózes 17 Ábrahám története, 5Mózes 17 – könyví megjegyezni – a király-törvény.

Viszont Anna volt az első, egy hívő asszony az Ószövetségben, akin keresztül, az imádságán keresztül, Isten leíratta azt is, elmondatta azt is próféciában, hogy ez a király felkent király. Ennek jelentősége van. A felkent király, akinek felemeli a szarvát az Úr.

Itt fontos, hogy nemcsak Anna megalázott, a szavakon keresztül megalázott élete volt, ami nagyon nehézé tette számára az Úrba vetett bízalom megragadását, hanem gondoljuk végig, hogy Isten népe is – a bírák korában különösen – mennyire megalázott, bűnök miatt szégyenteljes életű volt.

Elég, ha arra gondolunk, hogy ezután a gyönyörű imádság után nem sokára olvassuk Éli gyermekeinek, fiainak a súlyos gonoszságát. A szent láda elkerül Izrael földjéről, mert ennyire istentelen és erkölcstelen az Úr népe. Isten népe meg a vezetőik egyáltalán nem azt teszik, ami kedves az Úr szemében. A bírák korában a jellemző: mindenki azt tette, ami jónak látszott az ő szemei előtt – kis betűs ő-vel. Ha nagy betűs ő lenne, akkor minden más lenne, mert akkor: mindenki azt tette, ami jónak látszott az Ő – azaz Isten – szemei előtt. De jó lett volna, ha az lett volna a valóság. De egy ilyen súlyos történelmi helyzetében is Isten népének, meg a folytatásban is mennyi olyan nehéz pillanat vagy időszak is volt, ami nagyon reménytelennek tűnt az Úr népének, a reménység akkor is mindig felragyogott. Aki Anna imádságát tudta a Szentírás alapján, még lehet, hogy imádkozta is esetleg, ha megtanulták kívülről, hogy: de felemeltetik az Úr felkent királya szarva. Meg fog dicsőíttetni az Úr felkent királya. De akkor az ő népe is. Ha tehát a királyunk dicsőséges, akkor a nép is ilyen lesz.

Eszembe jutott Dániel, az idős Dániel, mert idős korában olvassa Jeremiás próféciáit. Ő volt annyira gazdag és volt olyan méltóságban ott, Babilonban, hogy megtehetette, hogy voltak Jeremiás-tekercsek, amiket olvashatott. És amikor olvasta, tudta, hogy 70 esztendeig lesz a fogság. Még ő benne volt, de ő is csodálatos imádságban magasztalja Istent. Bűnvallás is van az imádságában, de Isten imádata, hálaadás előre, mert az Úr megígérte.

A 29. rész 11. verse itt a gyülekezetünkben sokszor hangzott már. Több olyan fiatal pár is volt, akik ezt a bibliai verset választották az esküvői meghívóra, és az igehirdetésben is ez hangzott. Az új fordítás kijelentésében így szól: „Mert csak én tudom, mi a tervem veletek – így szól az Úr –: békessé-

get és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek.” Azért, mert az Úr felemeli az ő felkentjének szarvát. Ez reménység, de bizonyos.

És akármilyen nehéz az élethelyzet, az Úrban bízók akkor is várhatták, hogy az Úr ad egy szebb jövőt. Dávid maga is, amikor Istentől átélte a szabadítás örömét, imádkozta, hogy az ő szarva is felemeltetett. De ahogy hallottuk a köszöntés igéjében a 18. Zsoltár 3. verséből: üdvösségem szarvának mondja. Ugyanez a kijelentés olvasható a Sámuel 2. könyve 22. rész 3. versében. Készül az Úr befejezni a Sámuel könyve isteni kijelentéseit, és oda, a vége környékére, odatette Dávid imádságát is, és hangzik: üdvösségem szarva. Benne van ebben nemcsak a földi élet szempontjából az Úr szabadítása bizonyossága, a felmagasztaltatás, hanem az örök élet szempontjából.

Ezért is van az, hogy Zakariás, amikor a kicsi Keresztelő János megszületett, akkor idéz egy olyan zsoltárt, az meg a 132. Zsoltár 17. verse, ahol szintén az üdvösségünk szarváról énekel a zsoltáros, illetve Zakariás. Jézus akkor már ott van az anyja méhében, de még nem született meg, de Zakariás már akkor is az üdvösségünk szarváról énekel, ami felmagasztaltatik, felemeltetik. Mert az Úr Jézusban teljesedett be a messiási ígélet. Dávid is az Úr felkent királya volt, és Dávid fia, Jézus is az Úr felkent királya. Annán keresztül Isten ezt jó előre kihirdette.

Nekünk pedig milyen ajándék, hogy mi ezeket mind már úgy olvassuk, hogy már több ezer évvel vagyunk az Úr Jézus földi ittléte után is. És tudjuk, hogy beteljesedtek az ígéretek, hogy Isten valóban felemelte Felkentjének szarvát. De ahogy hallottuk, éppen akkor volt a legmagasztosabb a felemeltetés, mikor a leginkább meggyalázott volt az Úr Jézus és a legmegalázottabb, mert a megváltó művet így vitte végbe, de ragyogott az Atya dicsősége. De amikor eljön az Úr Jézus, akkor az Új ég és az Új föld örökkeláló kiteljesedésében igazán fel fog ragyogni, mit is jelent ez a hatalom, ez az erő, ez a dicsőség Isten számára.

De addig is, amíg nem jön el az Úr Jézus, ez nekünk reménység. Addig is minden nap tudhatjuk mi is, Annához hasonlóan, hogy minden, ami az életünkben a szarv felemeltetése, azaz magasztosság, öröm, boldogság, akkor is, ha esetleg lehet, hogy szomorú dolog történt, de tudom, hogy ebből az Úr bármikor hozhat ki bármit, mert Jézust dicsóíti. A hívő embernek a felmagasztaltatása, szarva felemeltetése – a bibliai képben az Úrban –, Jézus dicsőségét, felmagasztaltatását, szarva felemelését mutatja. Bármikor.

Az első gyerekhéten olyan kedvesen alakult ez. Több szolgatársnak is azon a héten dőlt el, hogy sikerült-e a felvételi. Várták az sms-t estefelé valamikor. Sose felejttem el, hogy az egyikőjük örömmel mondta, hogy neki sikerült, mert neten megnézte, de azt is tudja, hogy már a másiknak is si-

került. De neki nincs netje, ő még várja az sms-t, menjünk oda hozzá, mert most már lehet, hogy ő is megkapta. És kiderült, hogy akkorra már megkapta az sms-t. Számomra azonban, aki kívülálló voltam, mert én csak izgultam miattuk, az olyan megható volt, hogy mi már tudjuk, hogy neki sikerült, és másodpercek múlva kiderül, hogy ő is tudja-e vagy sem. De egy biztos, hogy sikerült. Felmagasztaltattott a szarvuk az Úrban, mert sikerült a felvételi, a pontszám elég volt és ezt megtudták a neten keresztül vagy sms-ben. Ezek ilyen egyszerű dolgok.

Anna számára a meddőség az hétköznapi helyzet volt. Nem könnyű, de hétköznapi. Az Úr számára viszont ezek a hétköznapi helyzetek mégiscsak, ahogy hallottuk, arra voltak eszközök, hogy megdicsőítse a nevét, mert ilyen meddő asszonyokon keresztül adott nagy hithősöket. Sikeres a felvételi, a házasságod, a gyermeked, a munkahelyed vagy az idős korban is gyümölcsöző életed – és lehetne sorolni azokat a dolgokat, amik hétköznapiak és örömet jelentenek. De ha valami nem úgy alakulna is a földi életünkben, akkor is a messiási ígéret miatt nekünk is, és Jézus elvégzett válságműve miatt, mégiscsak örömteli lehet minden.

Mert az Új ég és az Új föld távlataiban is az a nagyon nagy ajándék, hogy ott is az Úrral leszünk együtt és ez a lényeg. A földön is az Úrral együtt és ez a lényeg, mert az Úr szarva, az Úr felkentje szarva felemeltetése.

Én három héttel ezelőtt, július 29-én nagyon mély valósággal éltem meg, amikor a haldokló édesanyám mellett ülhettem. Reggel 9 óra előtt pár perccel a napi csendességnek az újszövetségi részét úgy gondoltam, felolvasom Máté evangéliuma 24. részéből, Jézus eljöveteléről szóló bibliai kijelentést. Mert valószínű hallja még. Már nem volt kommunikáció este óta, de ha hallja, vagy ha nem hallja is, ez hangozzék el. És amikor elolvastam azt a szakaszt, utána két-három mondattal csak ennyit mondtam: – Mami, ha ma eljön az Úr Jézus, akkor együtt leszünk vele mindörökre. De ha nem jön el, akkor lehet, hogy érted jön el angyalait is küldve talán, hogy vele lehess. És pár perc múlva az Úr érte jött. Csak pár perc telt el. Én simogattam az arcát az utolsó lélegzeténél is, az Úr meg jött és hazavitte.

Itt a föld és a menny találkozáspontja hihetetlen mély lelki élménnyé vált számomra, hiszen az Úr elvitte az ő szolgáját magához. És nem a gyász mély fájdalmán van a hangsúly, én olyan boldog voltam, hogy jött az Úr, mert az ígében is erről szólt. Nagyon megdöbbentő, rendkívül érdekes érzés volt ez, mert a gyász az azért mély fájdalom egy árva gyermeknek, de az Úr Jézus dicsősége ott felragyogott a szó legteljesebb értelmében. És boldogok lehetünk az Úrban, hiszen az Úr cselekszik a földi életünk során is, a meghalásunkkor is, hát még utána.

Amikor az Úr Jézus személye felmagasztaltatása, az ő szarva, mint az Úr felkentje felemeltetése igei kijelentése hangzik ebben az imában, az Úr

azért is teszi, hogy rámutasson a te életednek is nemcsak a múltjában, a jelenében, hanem a jövőjére nézve is igaz ez. Isten megdicsőíti önmagát tebenned is. Hiszel ebben az Úrban? Követed őt? Egyáltalán az övé vagy? Anna az Úré volt, a nehézségek között is megtanulta, bízhat az Úrban, amikor pedig jött a szabadítás, akkor is az Úr személyén maradt a hangsúly.

Bátorítson bennünket is az Úr vagy vigasztaljon, ha kell. Ahogy mondtuk, ha kell, öntsd ki a szíved az Úr előtt akár sírva is. De adhatsz előre hálát az Úrnak vagy imádhatsz az Urat. Tegyük most is ezt imádságban.

Imádkozzunk!

Magasztalunk azért, mennyei Atyánk, hogy az Úr Jézusban is elvégeztetett a váltságmű. És köszönjük, hogy a te dicsőségedet az ő megalázottságában akartad kimutatni, kijelenteni. De áldunk téged, hogy ezért lehet nekünk is felemeltetés.

Köszönjük, hogy az Úr Jézus is föltámadt és él, itt van velünk. És áldunk a te szabadításod öröméért a személyes életünkben is. És hadd adjunk előre hálát neked, hogyha még várunk kell a szabadításodra. Köszönjük, hogy ezt tehetjük hittel, boldogan.

Azért imádkozunk, hogy akik közöttünk most mégis szomorúak, vigasztald őket továbbra. A te ígéd, köszönjük, hogy erősít és bátorít bennünket.

Kérünk, legyél azokkal, akik súlyos betegek és ennek a terhét kell hordozni vagy elkapták ezt a vírust. Egyáltalán, ha az új tanévre gondolunk, a hallott hírekre, akkor, mi azt kérjük, hogy ebből a vírusból adj szabadulást nekünk. Őrizz meg bennünket, de azt is tudjuk, hogy te bármit ki tudsz hozni még a nehéz, bajos dolgokból is. Ezért magasztalunk téged. Segíts így rád tekintenünk, egymás is erősíteni, bátorítani, ha kell.

Valóban köszönjük, hogy még a gyászban is te vagy a mi vigasztalónk. Kérünk, azokat is erősítsed, bátorítsad vigasztalásoddal, akik ezen a héten álltak meg ravatal mellett vagy veszítették el szerettüket. Áldunk, hogy a tied hozzád mennek.

És imádkozunk a határon túl levő magyarokért, ahol a vírushelyzet sokkal súlyosabb. Kárpátalján még a háború is ott van. Most is azt kérjük, adj békességet ott, különösen is fizikai módon. És kérünk, hogy hadd lehessen ott is, az ott élő hívő népednek, határon túl élő minden hívő népednek boldog élete teveled, és legyenek ők is hozzánk hasonlóan bizonyágtevők.

Kérünk, segítsd vezetőinket, amikor nehéz döntéseket kell hozni, legyenek azok jó döntések. Köszönjük, hogy te őket is használni akarod eszközeidként. Akik közöttük hitben járnak, merjék vállalni a hitüket így is, kérünk.

ÉS FELEMELI FELKENTJÉNEK SZARVÁT

Urunk, most a csendben elmondott imádságunkat is hallgasd meg Jézus érdeméért.

Ámen.

167. ének

Crüger J., 1647.

Jöjj mond- junk há- la- szót Hű
Mert raj- tunk itt az Úr Nagy
száj- jal és hű szív- vel,
cso- da dol- got mí- vel. Már
a- nya öl- ben is Volt min- dig gond- ja ránk. A
sok jót, mely- lyel áld, Ki sem mond- hat- ja szánk.

2. Dús kincséből az Úr Jó békességet adjon, :/:
Hogy szívünkben a kedv Vig és derűs maradjon. Ne
hagyja híveit Bú-bajban sohasem; A rossztól óvja meg
Itt s túl ez életen.

3. Az Atyát és Fiút És a Szentlelket áldom; :/:
A menny Urát, kiben Szent egybe forrt a három; Aki
úgy szól ma is, Ahogy régente szólt, Nem változik:
az Ő, És az lesz, aki volt.

Rinckart Márton, 1586—1649.